

Официален вестник на Европейския съюз

С 408



Издание
на български език

Информация и известия

Година 65

24 октомври 2022 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2022/С 408/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2022/С 408/02 Дело С-184/20: Решение на Съда (голям състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas — Литва) — OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Преюдициално запитване — Защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 8 и член 52, параграф 1 — Директива 95/46/ЕО — Член 7, буква в) — Член 8, параграф 1 — Регламент (ЕС) 2016/679 — Член 6, параграф 1, първа алинея, буква в) и параграф 3, втора алинея — Член 9, параграф 1 — Обработване, необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора — Цел от обществен интерес — Пропорционалност — Обработване на специални категории лични данни — Национална правна уредба, която изисква в интернет да се публикуват данни, съдържащи се в декларациите за частни интереси на физически лица, работещи в обществените служби, или на ръководители на сдружения или организации, получаващи публични средства — Предотвратяване на конфликтите на интереси и корупцията в общественния сектор) 2

2022/С 408/03 Съединени дела С-273/20 и С-355/20: Решение на Съда (трети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Bundesrepublik Deutschland/SW (С-273/20), BL, BC (С-355/20) (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика относно имиграцията — Право на събиране на семейството — Директива 2003/86/ЕО — Член 10, параграф 3, буква а) — Член 16, параграф 1, буква б) — Понятието „малолетно или непълнолетно дете“ — Понятието „реален семеен живот“ — Пълнолетно лице, подало заявление за събиране на семейството с малолетно или непълнолетно лице, получило статут на бежанец — Релевантна дата за преценката на качеството на малолетно или непълнолетно лице) 3

Част от информацията в това издание не може да бъде разкривана поради причини, свързани със защитата на личните данни и/или поверителността и затова публикуваме нова автентична версия.

BG

2022/C 408/04	Дело C-279/20: Решение на Съда (трети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Bundesrepublik Deutschland/XC (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика относно имиграцията — Право на събиране на семейството — Директива 2003/86/ЕО — Член 4, параграф 1, първа алинея, буква в) — Понятието „малолетно или непълнолетно дете“ — Член 16, параграф 1, буква б) — Понятието „реален семеен живот“ — Дете, подало заявление за събиране на семейството с баща си, получил статут на бежанец — Релевантна дата за преценката на качеството на малолетно или непълнолетно лице)	4
2022/C 408/05	Дело C-332/20: Решение на Съда (четвърти състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Roma Multiservizi spa, Rekeep spa/Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Договори за концесия — Учредяване на дружество със смесен капитал — Възлагане на това дружество на управлението на „интегрирана училищна услуга“ — Определяне на частния съдружник чрез процедура за възлагане на обществена поръчка — Директива 2014/23/ЕС — Член 38 — Директива 2014/24/ЕС — Член 58 — Приложимост — Критерии „in house“ — Изискване за минимално участие на частния съдружник в капитала на дружеството със смесен капитал — Непряко участие на възлагащия орган в капитала на частния съдружник — Критерии за подбор)	5
2022/C 408/06	Дело C-352/20: Решение на Съда (първи състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Kúria — Унгария) — HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 2009/65/ЕО — Предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) — Директива 2011/61/ЕС — Алтернативни инвестиционни фондове — Политики и практики за възнаграждение на ръководителите на дружество за управление на ПКИПЦК или на управител на алтернативен инвестиционен фонд — Дивиденди, разпределяни на някои членове на управителния орган — Понятие „възнаграждение“ — Член 17, параграф 1 ат Хартата на основните права на Европейския съюз — Право на собственост)	6
2022/C 408/07	Дело C-391/20: Решение на Съда (голям състав) от 7 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Latvijas Republikas Satversmes tiesa — Латвия) — Производство по дело, заведено от Boriss Cilevičs и др. (Преюдициално запитване — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Ограничение — Обосноваване — Организация на образователната система — Висши учебни заведения — Задължение за провеждането на учебните програми на официалния език на съответната държава членка — Член 4, параграф 2 ДЕС — Национална идентичност на държава членка — Защита и насърчаване на официалния език на държава членка — Принцип на пропорционалност)	7
2022/C 408/08	Дело C-411/20: Решение на Съда (голям състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Bremen — Германия) — S/Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit (Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Свободно движение на хора — Равно третиране — Директива 2004/38/ЕО — Член 24, параграфи 1 и 2 — Обезщетения за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 4 — Семейни обезщетения — Изключване на икономически неактивни граждани на други държави членки през първите три месеца на пребиваването им в приемищата държава членка)	7
2022/C 408/09	Дело C-501/20: Решение на Съда (трети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Barcelona — Испания) — M P A/LC D N M T (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Членове 3, 6 — 8 и 14 — Понятие „обичайно местопребиваване“ — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения и сътрудничество по въпроси, свързани със задължения за издръжка — Регламент (ЕО) № 4/2009 — Членове 3 и 7 — Граждани на две различни държави членки, пребиваващи в трета държава в качеството на договорно наети служители, назначени в делегацията на Европейския съюз в тази трета държава — Определяне на компетентността — Forum necessitatis) . .	8
2022/C 408/10	Дело C-588/20: Решение на Съда (първи състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Landgericht Hannover — Германия) — Landkreis Nörthheim/Daimler AG (Преюдициално запитване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Искове за обезщетения за вреди за нарушения на разпоредбите на правото на Съюза в областта на конкуренцията — Решение на Европейската комисия за установяване на нарушение — Процедура за постигане на споразумение — Стоки, до които се отнася нарушението — Специални камиони — Камиони за битови отпадъци)	9
2022/C 408/11	Дело C-614/20: Решение на Съда (първи състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Tallinna Halduskohus — Естония) — AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт — Налагане чрез общи правила на задължение за безплатен превоз на определени категории пътници — Задължение на компетентния орган да предостави на операторите компенсация за обществена услуга — Метод на изчисление) . . .	10

2022/C 408/12	Дело C-624/20: Решение на Съда (голям състав) от 7 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam — Нидерландия) — Е.К./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Преюдициално запитване — Директива 2003/109/ЕО — Статут на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни — Приложно поле — Гражданин на трета страна, който има право на пребиваване по член 20 ДФЕС — Член 3, параграф 2, буква д) — Пребиваване изключително на основание от временно естество — Самостоятелно понятие на правото на Съюза)	11
2022/C 408/13	Дело C-659/20: Решение на Съда (четвърти състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чехия) — ET/Ministerstvo životního prostředí (Преюдициално запитване — Защита на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях — Регламент (ЕО) № 338/97 — Член 8, параграф 3, буква г) — Понятие „екземпляри от животински видове, родени и отгледани в плен“ — Регламент (ЕО) № 865/2006 — Член 1, точка 3 — Понятие „животни за разплод“ — Член 54, точка 2 — Придобиване на животните за разплод — Проверка на родословието)	12
2022/C 408/14	Дело C-716/20: Решение на Съда (пети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — RTL Television GmbH/Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A. (Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Спътниково излъчване и кабелно препредаване — Директива 93/83/ЕИО — Член 1, параграф 3 — Понятие „кабелно препредаване“ — Доставчик на препредаването, който няма качеството „кабелен оператор“ — Едновременно, непроменено и несъкратено разпространение на телевизионни или радиопредавания, излъчвани чрез спътник и предназначени да бъдат приемани от публиката, извършено от хотелиер посредством сателитна антена, кабел и радио- или телевизионни приемници — Липса)	13
2022/C 408/15	Дело C-720/20: Решение на Съда (голям състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Cottbus — Германия) — RO, законно представлявана/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Обща политика в областта на убежището — Критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа молба за международна закрила — Регламент (ЕС) № 604/2013 („Дъблин III“) — Молба за международна закрила, подадена от ненавършило пълнолетие дете в държавата членка, в която е родено — Родители на ненавършилото пълнолетие дете, които преди това са получили статут на бежанци в друга държава членка — Член 3, параграф 2 — Член 9 — Член 20, параграф 3 — Директива 2013/32/ЕС — Член 33, параграф 2, буква а) — Допустимост на молбата за международна закрила и компетентност за нейното разглеждане)	14
2022/C 408/16	Дело C-19/21: Решение на Съда (голям състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Нидерландия) — I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила — Член 8, параграф 2 и член 27, параграф 1 — Непридружен ненавършил пълнолетие, който има роднина, законно намиращ се в друга държава членка — Отхвърляне от тази държава членка на искането за поемане на отговорност за това ненавършило пълнолетие лице — Право на ефективни правни средства за защита на посоченото ненавършило пълнолетие лице или на посочения роднина срещу решението за отхвърляне на искането — Членове 7, 24 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Висш интерес на детето)	15
2022/C 408/17	Съединени дела C-80/21—C-82/21: Решение на Съда (девети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициални запитвания от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Полша) — Е.К., S.K./D.B.P. (C-80/21), B.S., W.S./M. (C-81/21), и B.S., Ł.S./M. (C-82/21), (Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 — Договори за ипотечен кредит — Последици от установяването на неравноправността на клауза — Погасителна давност — Принцип на ефективност)	15
2022/C 408/18	Дело C-98/21: Решение на Съда (седми състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt R/W-GmbH (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, член 9, параграф 1, член 167 и член 168, буква а) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Понятие за данъчнозадължено лице — Холдингово дружество — Разходи, свързани с непарична вноска на съдружник, направена в дъщерни дружества — Невземане на участие в общите разходи — Дейности на дъщерни дружества, които в по-голямата част са освободени от данък)	17

2022/C 408/19	Дело C-263/21: Решение на Съда (пети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración General del Estado и др. (Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 5, параграф 2, буква б) — Изключително право на възпроизвеждане — Изключение — Копия за лично ползване — Такса — Освобождаване ex ante — Удостоверение за освобождаване, издадено от частноправен субект, контролиран само от дружествата за управление на авторски права — Контролни правомощия на този субект)	17
2022/C 408/20	Дело C-267/21: Решение на Съда (десети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție — Румъния) — Uniqa Asigurări SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 56 — Доставки на застрахователни услуги — Място на данъчно привързване — Услуги по уреждане на застрахователни претенции, предоставяни от трети дружества от името и за сметка на застраховател)	18
2022/C 408/21	Дело C-294/21: Решение на Съда (първи състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Люксембург) — État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/Navitours Sarl (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 2, параграф 1 — Приложно поле — Облагаеми сделки — Член 9, параграф 2, буква б) — Място на доставка на транспортни услуги — Туристически кризи по река Мозел — Река със статут на кондоминиум)	19
2022/C 408/22	Дело C-319/21: Решение на Съда (осми състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Corte d'appello di Venezia — Италия) — Agecontrol SpA/ZR, Lidl Italia Srl (Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Регламент (ЕО) № 1234/2007 — Опаковани пресни плодове и зеленчуци — Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 — Проверка за съответствие — Транспортиране до търговски обект, принадлежащ на същото дружество за търговия — Придружаващ документ — Посочване на страната на произход)	20
2022/C 408/23	Дело C-368/21: Решение на Съда (девети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — R.T./Hauptzollamt Hamburg (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Митнически кодекс на Съюза — Регламент (ЕО) № 952/2013 — Място на възникване на митническото задължение — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 30 — Член 60 — Член 71, параграф 1 — Данъчно събитие и изискуемост на ДДС при внос — Място на възникване на данъчното задължение — Констатация за неизпълнение на задължение, предвидено от митническото законодателство на Съюза — Определяне на мястото на внос на стоките — Транспортно средство, регистрирано в трета държава и въведено в Европейския съюз в противоречие с митническото законодателство)	20
2022/C 408/24	Дело C-399/21: Решение на Съда (девети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Svea Hovrätt — Швеция) — IRnova AB/FLIR Systems AB (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 24, точка 4 — Изключителна компетентност — Компетентност относно регистрацията и действителността на патенти — Приложно поле — Подадена патентна заявка и издаден патент в трета държава — Качество „изобретател“ — Притежател на право върху изобретение)	21
2022/C 408/25	Дело C-422/21: Решение на Съда (десети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Ministero dell'Interno/TO (Преюдициално запитване — Кандидати за международна закрила — Директива 2013/33/ЕС — Член 20, параграфи 4 и 5 — Поведение, свързано с прояви на сериозно насилие — Право на държавите членки да определят приложимите санкции — Обхват — Отнемане на възможността за ползване на материалните условия на приемане)	22
2022/C 408/26	Дело C-507/21 P: Решение на Съда (десети състав) от 8 септември 2022 г. — Puma SE и др./Европейска комисия (Обжалване — Дъмпинг — Внос на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам — Изпълнение на решение на Съда по съединени дела C-659/13 и C-34/14 — Повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито — Компетентност ratione temporis — Принцип за недопускане на дискриминация)	22

2022/C 408/27	Дело C-188/22: Определение на Съда (десети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Opolu — Полша) — VP (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) № 1206/2001 — Събиране на доказателства — Писмени показания на лице, пребивавало в държава членка, различна от държавата членка на компетентния съд — Възможност да се използва способът за събиране на доказателства, предвиден в националното право, а не този, предвиден в посочения регламент)	23
2022/C 408/28	Дело C-205/22: Определение на Съда от 8 юли 2022 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia — Румъния) — C.D.A./I.J., N.L. (Заличаване)	23
2022/C 408/29	Дело C-36/22 P: Жалба, подадена на 14 януари 2022 г. от Silvia González Sordo и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-642/21, González Sordo и др./Комисия	24
2022/C 408/30	Дело C-37/22 P: Жалба, подадена на 14 януари 2022 г. от GZ (*) и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-687/21, GZ (*) и др./Комисия	24
2022/C 408/31	Дело C-38/22 P: Жалба, подадена на 18 януари 2022 г. от José Antonio Santos Cañibano и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-649/21, Santos Cañibano и др./Комисия	25
2022/C 408/32	Дело C-39/22 P: Жалба, подадена на 18 януари 2022 г. от Enol Velasco Granda и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-658/21, Velasco Granda и др./Комисия	25
2022/C 408/33	Дело C-40/22 P: Жалба, подадена на 18 януари 2022 г. от Ramón Baidés Fernández и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-659/21, Baidés Fernández и др./Комисия	25
2022/C 408/34	Дело C-195/22 P: Жалба, подадена на 4 март 2022 г. от Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 27 януари 2022 г. по дело T-736/21, PTTAZ/Комисия	26
2022/C 408/35	Дело C-400/22: Преюдициално запитване от Landgericht Berlin (Германия), постъпило на 16 юни 2022 г. — VT и UR/Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Дело C-427/22: Преюдициално запитване, отправено от Върховен касационен съд (България) на 28 юни 2022 година — наказателно производство срещу BG	27
2022/C 408/37	Дело C-430/22: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 28 юни 2022 година — наказателно производство срещу ВБ	27
2022/C 408/38	Дело C-432/22: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 28 юни 2022 година — наказателно производство срещу ПТ, СД	28
2022/C 408/39	Дело C-438/22: Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 4 юли 2022 година — „Ем акаунт БГ“ ЕООД / „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД	28
2022/C 408/40	Дело C-441/22: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 5 юли 2022 година — Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 / Община Разград	30
2022/C 408/41	Дело C-443/22: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 5 юли 2022 година — Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Националния орган по Програма ИНТЕРРЕГ V-A Румъния-България 2014-2020 / Община Балчик	31
2022/C 408/42	Дело C-450/22: Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 6 юли 2022 г. — Saixabank SA и др./ADICAE и др.	32

2022/C 408/43	Дело C-468/22: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 13 юли 2022 година — наказателно производство срещу ВБ	33
2022/C 408/44	Дело C-534/22 Р: Жалба, подадена на 10 август 2022 г. от Roberto Aquino срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 1 юни 2022 г. по дело T-253/21, Aquino/Парламент . .	33
2022/C 408/45	Дело C-546/22: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 16 август 2022 г. — GF/Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Дело C-265/21: Определение на председателя на втори състав на Съда от 21 юли 2022 г. (преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — AB, AB—CD/Z EF .	35
2022/C 408/47	Дело C-481/21: Определение на председателя на Съда от 9 август 2022 г. (преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Wiesbaden — Германия) — TX/Bundesrepublik Deutschland	35
Общ съд		
2022/C 408/48	Дело T-483/22: Жалба, подадена на 4 август 2022 г. — Genzyme Europe/Комисия	36
2022/C 408/49	Дело T-507/22: Жалба, подадена на 19 август 2022 г. — Schrom Farms/Комисия	37
2022/C 408/50	Дело T-536/22: Жалба, подадена на 31 август 2022 г. — PAN Europe/Комисия	38
2022/C 408/51	Дело T-541/22: Жалба, подадена на 2 септември 2022 г. — Sanity Group/EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Дело T-542/22: Жалба, подадена на 4 септември 2022 г. — Martin Rodrigo/EUIPO — Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Дело T-543/22: Жалба, подадена на 5 септември 2022 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Дело T-549/22: Жалба, подадена на 6 септември 2022 г. — Prolactal/EUIPO — Prolactea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Дело T-552/22: Жалба, подадена на 7 септември 2022 г. — mataharispaclub/EUIPO — Rouha (SpaClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Дело T-555/22: Жалба, подадена на 9 септември 2022 г. — Франция/Комисия	42
2022/C 408/57	Дело T-565/22: Жалба, подадена на 13 септември 2022 г. — HF/Парламент	43
2022/C 408/58	Дело T-474/21: Определение на Общия съд от 8 септември 2022 г. — Schenk Italia/EUIPO — Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Дело T-608/21: Определение на Общия съд от 8 септември 2022 г. — Automobiles Citroën/EUIPO — Polestar (Изображение на два обърнати шеврона)	44
2022/C 408/60	Дело T-625/21: Определение на Общия съд от 8 септември 2022 г. — Automobiles Citroën/EUIPO — Polestar (Изображение на два обърнати шеврона)	44

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2022/C 408/01)

Последна публикация

ОВ С 398, 17.10.2022 г.

Предишни публикации

ОВ С 389, 10.10.2022 г.

ОВ С 380, 3.10.2022 г.

ОВ С 368, 26.9.2022 г.

ОВ С 359, 19.9.2022 г.

ОВ С 340, 5.9.2022 г.

ОВ С 326, 29.8.2022 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas — Литва) — OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Дело C-184/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 8 и член 52, параграф 1 — Директива 95/46/ЕО — Член 7, буква в) — Член 8, параграф 1 — Регламент (ЕС) 2016/679 — Член 6, параграф 1, първа алинея, буква в) и параграф 3, втора алинея — Член 9, параграф 1 — Обработване, необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора — Цел от обществен интерес — Пропорционалност — Обработване на специални категории лични данни — Национална правна уредба, която изисква в интернет да се публикуват данни, съдържащи се в декларациите за частни интереси на физически лица, работещи в обществените служби, или на ръководители на сдружения или организации, получаващи публични средства — Предотвратяване на конфликтите на интереси и корупцията в общественния сектор)

(2022/C 408/02)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: OT

Ответник: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

при участието на: Fondas „Nevyriausybių organizacijų informacijos ir paramos centras“

Диспозитив

- 1) Член 7, буква в) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, и член 6, параграф 1, първа алинея, буква в) и параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), разглеждани във връзка с членове 7 и 8 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, в която се предвижда публикуване онлайн на декларацията за частни интереси, която всеки ръководител на получаваща публични средства организация е длъжен да подаде, по-специално доколкото това публикуване засяга поименни данни за неговия съпруг, лицето, с което той живее във фактическо съжителство, или неговия партньор, както и за близките или известните лица на декларатора, поради които може да възникне конфликт на интереси, или пък засяга всяка сделка, която е сключена в последните дванадесет календарни месеца и чиято стойност надвишава 3 000 EUR.

- 2) Член 8, параграф 1 от Директива 95/46 и член 9, параграф 1 от Регламент 2016/679 трябва да се тълкуват в смисъл, че публикуването на уебсайта на публичния орган, натоварен да събира и проверява съдържанието на декларациите за частни интереси, на лични данни, които косвено могат да разкрият сексуалната ориентация на физическо лице, представлява обработване на специални категории лични данни по смисъла на тези разпоредби.

(¹) ОВ С 255, 3.8.2020 г.

Решение на Съда (трети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Bundesrepublik Deutschland/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Съединени дела C-273/20 и C-355/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика относно имиграцията — Право на събиране на семейството — Директива 2003/86/ЕО — Член 10, параграф 3, буква а) — Член 16, параграф 1, буква б) — Понятието „малолетно или непълнолетно дете“ — Понятието „реален семеен живот“ — Пълнолетно лице, подало заявление за събиране на семейството с малолетно или непълнолетно лице, получило статут на бежанец — Релевантна дата за преценката на качеството на малолетно или непълнолетно лице)

(2022/C 408/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesrepublik Deutschland

Ответници: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

при участието на: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Диспозитив

- 1) Член 16, параграф 1, буква а) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството трябва да се тълкува в смисъл, че в случай на събиране на родители с непридружен малолетен или непълнолетен бежанец съгласно член 10, параграф 3, буква а) от тази директива във връзка с член 2, буква е) от нея, фактът, че към датата на решението по подаденото от родителите на кандидата за събиране на семейството заявление за влизане и пребиваване с оглед на събирането на семейството този бежанец все още е малолетен или непълнолетен, не представлява „условие“ по смисъла на член 16, параграф 1, буква а), неизпълнението на което позволява на държавите членки да отхвърлят това заявление. Освен това тези разпоредби, разглеждани в светлината на член 13, параграф 2 от същата директива, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която в такъв случай правото на пребиваване на съответните родители се прекратява, щом детето навърши пълнолетие.
- 2) Член 16, параграф 1, буква б) от Директива 2003/86 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се приеме, че е налице реален семеен живот по смисъла на тази разпоредба, в случай на събиране на родител с малолетно или непълнолетно дете, получило статут на бежанец, когато това дете е навършило пълнолетие, преди да бъде прието решението по подаденото от този родител заявление за влизане и пребиваване с оглед на събирането на семейството, само по себе си родството от първа степен по пряка възходяща линия не е достатъчно. Не е необходимо обаче детето, кандидат за събиране на семейството, и съответният родител да съжителстват в едно и също домакинство или да живеят под един покрив, за да може този родител да се ползва от събирането на семейството. Спорадични посещения, доколкото са възможни, и

редовни контакти от всякакво естество могат да са достатъчни, за да се приеме, че тези лица реконструират лични и емоционални отношения и че това е белег за наличието на реален семеен живот. В допълнение, не може да се изисква и детето, кандидат за събиране на семейството, и съответният родител да си оказват взаимна финансова подкрепа.

⁽¹⁾ ОВ С 378, 9.11.2020 г.
ОВ С 348, 19.10.2020 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от
Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Bundesrepublik Deutschland/ХС**

(Дело C-279/20) ⁽¹⁾

**(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика
относно имиграцията — Право на събиране на семейството — Директива 2003/86/ЕО — Член 4,
параграф 1, първа алинея, буква в) — Понятието „малолетно или непълнолетно дете“ —
Член 16, параграф 1, буква б) — Понятието „реален семеен живот“ — Дете, подало заявление за
събиране на семейството с баща си, получил статут на бежанец — Релевантна дата за
преценката на качеството на малолетно или непълнолетно лице)**

(2022/C 408/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesrepublik Deutschland

Ответник: ХС

при участието на: Landkreis Cloppenburg

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 1, първа алинея, буква в) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството трябва да се тълкува в смисъл, че референтната дата за преценката дали детето на кандидат за събиране на семейството, получил статут на бежанец, е малолетно или непълнолетно по смисъла на тази разпоредба, в случай че това дете е навършило пълнолетие, преди на родителя, кандидат за събиране на семейството, да е предоставен статут на бежанец и преди да е подадено заявлението за събиране на семейството, е датата, на която родителят, кандидат за събиране на семейството, е подал молбата си за убежище, за да получи статут на бежанец, стига в тримесечен срок от признаването на родителя, кандидат за събиране на семейството, за бежанец, да е подадено заявление за събиране на семейството.
- 2) Член 16, параграф 1, буква б) от Директива 2003/86 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се приеме, че е налице реален семеен живот по смисъла на тази разпоредба, в случай на събиране на малолетно или непълнолетно дете с родител, получил статут на бежанец, когато това дете е навършило пълнолетие, преди на родителя, кандидат за събиране на семейството, да е предоставен статут на бежанец и преди да е подадено заявлението за събиране на семейството, само по себе си правоотношението родител—дете не е достатъчно. Не е необходимо обаче родителят, кандидат за събиране на семейството, и съответното дете да съжителстват в едно и също домакинство или да живеят под един покрив, за да може това дете да се ползва от събирането на семейството. Спорадични посещения, доколкото са възможни, и редовни контакти от всякакво естество могат да са достатъчни, за да се приеме, че тези лица реконструират лични и емоционални отношения и че това е белег за наличието на реален семеен живот. Освен това, не може да се изисква и родителят, кандидат за събиране на семейството, и детето му да си оказват взаимна финансова подкрепа.

⁽¹⁾ ОВ С 378, 9.11.2020 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Roma Multiservizi spa, Rekeep spa/Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Дело C-332/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Договори за концесия — Учредяване на дружество със смесен капитал — Възлагане на това дружество на управлението на „интегрирана училищна услуга“ — Определяне на частния съдружник чрез процедура за възлагане на обществена поръчка — Директива 2014/23/ЕС — Член 38 — Директива 2014/24/ЕС — Член 58 — Приложимост — Критерии „in house“ — Изискване за минимално участие на частния съдружник в капитала на дружеството със смесен капитал — Непряко участие на възлагащия орган в капитала на частния съдружник — Критерии за подбор)

(2022/C 408/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Ответници: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

при участието на: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Диспозитив

- 1) Член 58 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, изменена с Делегиран регламент (ЕС) 2017/2365 на Комисията от 18 декември 2017 г., трябва да се тълкува в смисъл, че възлагащ орган може да изключи икономически оператор от процедурата, целяща, от една страна, да се учреди дружество със смесен капитал, и от друга страна, да се възложи на това дружество обществена поръчка за услуги, когато това изключване е обосновано от факта, че поради непрякото участие на този възлагащ орган в капитала на този икономически оператор максималният дял на посочения възлагащ орган в капитала на това дружество, както е определен в документацията за поръчката, фактически би бил надвишен, ако същият този възлагащ орган избере посочения икономически оператор за свой съдружник, доколкото подобно превишаване води до увеличаване на риска от икономическата неизвестност, който същият възлагащ орган носи.
- 2) Член 38 от Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия, изменена с Делегиран регламент (ЕС) 2017/2366 на Комисията от 18 декември 2017 г., трябва да се тълкува в смисъл, че възлагащ орган може да изключи икономически оператор от процедурата, целяща, от една страна, да се учреди дружество със смесен капитал, и от друга страна, да се възложи на това дружество концесия за услуги, когато това изключване е обосновано от факта, че поради непрякото участие на този възлагащ орган в капитала на този икономически оператор максималният дял на посочения възлагащ орган в капитала на това дружество, както е определен в документацията за поръчката, фактически би бил надвишен, ако същият този възлагащ орган избере посочения икономически оператор за свой съдружник, доколкото подобно превишаване води до увеличаване на риска от икономическата неизвестност, който същият възлагащ орган носи.

⁽¹⁾ ОВ C 329, 5.10.2020 г.

Решение на Съда (първи състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Kúria —
Унгария) — HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank

(Дело C-352/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Директива 2009/65/ЕО —
Предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) — Директива
2011/61/ЕС — Алтернативни инвестиционни фондове — Политики и практики за
възнаграждение на ръководителите на дружество за управление на ПКИПЦК или на управител на
алтернативен инвестиционен фонд — Дивиденди, разпределяни на някои членове на
управителния орган — Понятие „възнаграждение“ — Член 17, параграф 1 от Хартата на
основните права на Европейския съюз — Право на собственост)

(2022/C 408/06)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Ответник: Magyar Nemzeti Bank

Диспозитив

Членове 14—146 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), изменена с Директива 2014/91/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година, член 13, параграф 1, и точки 1 и 2 от приложение II към Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

разпоредбите относно политиките и практиките за възнаграждение са приложими към дивидентите, които дружество, чиято обичайна стопанска дейност е да управлява предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) и алтернативни инвестиционни фондове (АИФ), изплаща пряко или косвено на някои от служителите си, изпълняващи функциите на генерален директор, инвестиционен директор или управител на портфейли по силата на правото им на собственост върху акции на това дружество, когато политиката за изплащане на тези дивиденди може да подтикне тези служители да поемат рискове във вреда на интересите на управляваните от посоченото дружество ПКИПЦК или АИФ, както и на тези на инвеститорите в тях и така да улесни заобикалянето на изискванията, произтичащи от тези разпоредби.

⁽¹⁾ ОВ С 423, 7.12.2020 г.

Решение на Съда (голям състав) от 7 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Latvijas Republikas Satversmes tiesa — Латвия) — Производство по дело, заведено от Boriss Cilevičs и др.

(Дело C-391/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Ограничение — Обосноваване — Организация на образователната система — Висши учебни заведения — Задължение за провеждането на учебните програми на официалния език на съответната държава членка — Член 4, параграф 2 ДЕС — Национална идентичност на държава членка — Защита и насърчване на официалния език на държава членка — Принцип на пропорционалност)

(2022/C 408/07)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Rēgīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

при участието на: Latvijas Republikas Saeima

Диспозитив

Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, която по принцип налага на висшите учебни заведения задължението да провеждат обучението изключително на официалния език на тази държава членка, стига такава правна уредба да е обоснована от съображения, свързани със защитата на националната идентичност на същата държава членка, тоест да е необходима и пропорционална на защитата на легитимно преследваната цел.

⁽¹⁾ ОВ C 359, 26.10.2020 г.

Решение на Съда (голям състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Bremen — Германия) — S/Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Дело C-411/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Свободно движение на хора — Равно третиране — Директива 2004/38/ЕО — Член 24, параграфи 1 и 2 — Обезщетения за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 4 — Семейни обезщетения — Изключване на икономически неактивни граждани на други държави членки през първите три месеца на пребиваването им в приемащата държава членка)

(2022/C 408/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Bremen

Страни в главното производство

Жалбоподател: S

Ответник: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Диспозитив

Член 4 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която на гражданин на Съюза, който е гражданин на друга държава членка, като е установил обичайното си пребиваване на територията на първата държава членка и е икономически неактивен, доколкото не упражнява дейност срещу възнаграждение в нея, се отказва получаването на „семеен обезщетения“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква й) във връзка с член 1, буква щ) от посочения регламент, през първите три месеца на пребиваването му на територията на тази държава членка, докато икономически неактивен гражданин на посочената държава членка получава такива обезщетения, включително през първите три месеца след завръщането му в същата държава членка, след като съгласно правото на Съюза се е възползвал от правото си да се движи и пребивава в друга държава членка.

Член 24, параграф 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към такава правна уредба.

(¹) ОВ С 423, 7.12.2020 г.

Решение на Съда (трети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Barcelona — Испания) — М Р А/LC D N M T

(Дело C-501/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и дела, свързани с родителската отговорност — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Членове 3, 6 — 8 и 14 — Понятието „обичайно местопребиваване“ — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения и сътрудничество по въпроси, свързани със задължения за издръжка — Регламент (ЕО) № 4/2009 — Членове 3 и 7 — Граждани на две различни държави членки, пребиваващи в трета държава в качеството на договорно наети служители, назначени в делегацията на Европейския съюз в тази трета държава — Определяне на компетентността — Forum necessitatis)

(2022/C 408/09)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: М Р А

Ответник: LC D N M T

Диспозитив

1) Член 3, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, и член 3, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка, трябва да се тълкуват в смисъл, че за определянето на обичайното местопребиваване по смисъла на тези разпоредби не може да бъде от решаващо значение качеството на засегнатите съпрузи като договорно наети служители на Европейския съюз, назначени в делегация на последния в трета държава, и за които се твърди, че се ползват с дипломатически статут в тази трета държава.

- 2) Член 8, параграф 1 от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че за определянето на обичайното местопребиваване на дете не е релевантна връзката, която представлява гражданството на майката, както и нейното местопребиваване преди сключването на брака, в държавата членка на юрисдикцията, сезирана с иск за родителска отговорност, като същевременно не е достатъчно обстоятелството, че малолетните деца са родени в тази държава членка и са нейни граждани.
- 3) В случай че нито една юрисдикция на държава членка не е компетентна да се произнесе по искане за разтрогване на брачните връзки по силата на членове 3—5 от Регламент № 2201/2003, член 7 от този регламент във връзка с член 6 от него трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че ответникът в главното производство е гражданин на държава членка, различна от тази на сезираната юрисдикция, е пречка за прилагането на предвидената в този член 7 клауза относно субсидиарната компетентност за обосноваване на компетентността на тази юрисдикция, без при това да е пречка юрисдикциите на държавата членка, на която той е гражданин, да бъдат компетентни да разгледат подобно искане в приложение на националните правила за компетентност на последната държава членка.

В случай че нито една юрисдикция на държава членка не е компетентна да се произнесе по искане относно родителската отговорност по силата на членове 8—13 от Регламент № 2201/2003, член 14 от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че ответникът в главното производство е гражданин на държава членка, различна от тази на сезираната юрисдикция, не е пречка за прилагането на предвидената в този член 14 клауза относно субсидиарната компетентност.

- 4) Член 7 от Регламент 4/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че:

- в случай че обичайното местопребиваване на всички страни по спор относно задължения за издръжка не се намира в държава членка, е възможно да се констатира компетентността, основана в изключителни случаи на *forum necessitatis* по член 7, ако нито една юрисдикция на държава членка е компетентна по силата на членове 3—6 от този регламент, ако не може в рамките на разумното да се образува или води производство или е невъзможно да се проведе такова в трета държава, с която спорът има тясна връзка, и ако този спор има достатъчна връзка с държавата членка на сезираната юрисдикция,
- за да се приеме в изключителни случаи, че не може в рамките на разумното да се образува или води производство в трета държава, е необходимо да се установи, след подробен анализ на изтъкнатите във всеки отделен случай доказателства, че достъпът до правосъдие в тази държава членка е правно или фактически възпрепятстван, по-конкретно чрез прилагането на процесуални условия, които са дискриминационни или в разрез с основните гаранции на справедливия съдебен процес, без да се изисква страната, която се позовава на посочения член 7, да е длъжна да докаже, че напразно е образувала или се е опитала да образува това производство пред юрисдикциите на същата трета държава, и
- за да се приеме, че даден спор трябва да има достатъчна връзка с държавата членка на сезираната юрисдикция е възможно основаване на гражданството на една от страните.

(¹) ОВ С 423, 7.12.2020 г.

Решение на Съда (първи състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Landgericht Hannover — Германия) — Landkreis Northeim/Daimler AG

(Дело C-588/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Искове за обезщетения за вреди за нарушения на разпоредбите на правото на Съюза в областта на конкуренцията — Решение на Европейската комисия за установяване на нарушение — Процедура за постигане на споразумение — Стоки, до които се отнася нарушението — Специални калони — Калони за битови отпадъци)

(2022/C 408/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищец: Landkreis Northeim

Ответник: Daimler AG

при участието на: Iveco Magirus AG, Traton SE, правоприменник на MAN SE, MAN Truck & Bus и MAN Truck & Bus Deutschland GmbH, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Диспозитив

Решение на Европейската комисия от 19 юли 2016 година, нотифицирано под номер C(2016) 4673 окончателен, относно производство по член 101 [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.39824 — Камииони) трябва да се тълкува в смисъл, че специализираните камииони, и по-конкретно камиионите за битови отпадъци, спадат към стоките, засегнати от установения в това решение картел.

(¹) ОВ C 53, 15.2.2021 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Tallinna Halduskohus — Естония) — AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Дело C-614/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 1370/2007 — Обществени услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт — Налагане чрез общи правила на задължение за безплатен превоз на определени категории пътници — Задължение на компетентния орган да предостави на операторите компенсация за обществена услуга — Метод на изчисление)

(2022/C 408/11)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Halduskohus

Страни в главното производство

Ищец: AS Lux Express Estonia

Ответник: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Диспозитив

- 1) Член 2, буква д) от Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) 2016/2338 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г.

трябва да се тълкува в смисъл, че:

в обхвата на понятието „задължение за извършване на обществена услуга“, предвидено в тази разпоредба, попада задължението на предприятията, които осигуряват на територията на съответната държава членка предвидената в национална законодателна разпоредба обществена услуга за автомобилен и железопътен транспорт, да превозват безплатно и без да получават компенсация от държавата определени категории пътници, по-специално деца в предучилищна възраст и определени категории лица с увреждания.

- 2) Член 3, параграф 2 и член 4, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент № 1370/2007, изменен с Регламент 2016/2338

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

компетентните органи са длъжни да предоставят на предприятията, които осигуряват на територията на съответната държава членка обществена услуга за автомобилен и железопътен транспорт, компенсация за нетния финансов ефект, положителен или отрицателен, върху извършените разходи и реализираните приходи вследствие спазването на установеното с общи правила за тези предприятия задължение да превозват безплатно определени категории пътници по-специално деца в предучилищна възраст и определени категории лица с увреждания.

- 3) Член 3, параграф 2 и точка 2 от приложението към Регламент № 1370/2007, изменен с Регламент 2016/2338

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

компенсациите за нетния финансов ефект, положителен или отрицателен, върху извършените разходи и реализираните приходи вследствие спазването на тарифните задължения, установени с общи правила, които целят установяване на максимални тарифи за определени категории пътници, трябва да бъдат предоставяни в съответствие с принципите, посочени в член 4, член 6 и приложението към този регламент, по начин, който предотвратява свръхкомпенсиране. Компенсацията не може да надвишава сумата, съответстваща на нетния финансов ефект, който се равнява на сбора от последиците — положителни или отрицателни — от изпълнението на задължението за обществени услуги върху приходите и разходите на оператора на обществени услуги, които последици се оценяват, като се сравни състоянието, при което задължението за извършване на обществени услуги е изпълнено, със състоянието, което би било налице при неизпълнение на това задължение.

⁽¹⁾ ОВ С 35, 1.2.2021 г.

Решение на Съда (голям състав) от 7 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam — Нидерландия) — E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Дело C-624/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/109/ЕО — Статут на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни — Приложно поле — Гражданин на трета страна, който и на право на пребиваване по член 20 ДФЕС — Член 3, параграф 2, буква д) — Пребиваване изключително на основание от временно естество — Самостоятелно понятие на правото на Съюза)

(2022/C 408/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.K.

Ответник: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Диспозитив

- 1) Член 3, параграф 2, буква д) от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него понятие за пребиваване „изключително на основание от временно естество“ е самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да се тълкува еднакво на територията на всички държави членки.
- 2) Член 3, параграф 2, буква д) от Директива 2003/109 трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него понятие за пребиваване „изключително на основание от временно естество“ не обхваща пребиваването по член 20 ДФЕС на гражданин на трета страна на територията на държавата членка, чието гражданство притежава съответният гражданин на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 128, 12.4.2021 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чехия) — ET/Ministerstvo životního prostředí

(Дело C-659/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях — Регламент (ЕО) № 338/97 — Член 8, параграф 3, буква г) — Понятие „екземпляри от животински видове, родени и отгледани в плен“ — Регламент (ЕО) № 865/2006 — Член 1, точка 3 — Понятие „животни за разплод“ — Член 54, точка 2 — Придобиване на животните за разплод — Проверка на родословието)

(2022/C 408/13)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: ET

Ответник: Ministerstvo životního prostředí

Диспозитив

- 1) Член 1, точка 3 от Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията от 4 май 2006 година за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 338/97 относно защитата на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях

трябва да се тълкува в смисъл, че:

понятието „животни за разплод“ по смисъла на тази разпоредба не обхваща предците на екземплярите в даден развъдник, които никога не са били собственост или владение на този развъдник.

- 2) Член 54, точка 2 от Регламент (ЕО) № 865/2006 във връзка с член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз и с принципа на защита на оправданите правни очаквания

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска възможност притежаваният от животновъда екземпляр от някой от животинските видове, упоменати в приложение А към Регламент № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 година относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях, да се счита за роден и отгледан в плен по смисъла на член 8, параграф 3 от този регламент, когато някои от предците на този екземпляр, които не са част от животните за разплод на посочения животновъд, са били придобити от трето лице, преди да влязат в сила тези регламенти, по начин, който застрашава оцеляването на вида в природата.

⁽¹⁾ ОВ С 62, 22.2.2021 г.

Решение на Съда (пети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — RTL Television GmbH/Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Дело C-716/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Спътниково излъчване и кабелно препредаване — Директива 93/83/ЕИО — Член 1, параграф 3 — Понятие „кабелно препредаване“ — Доставчик на препредаването, който няма качеството „кабелен оператор“ — Едновременно, непроменено и несъкратено разпространение на телевизионни или радиопредавания, излъчвани чрез спътник и предназначени да бъдат приемани от публиката, извършено от хотелиер посредством сателитна антена, кабел и радио- или телевизионни приемници — Липса)

(2022/C 408/14)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Жалбоподател: RTL Television GmbH

Ответници: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR — Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Диспозитив

Член 1, параграф 3 от Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване, разглеждан във връзка с член 8, параграф 1 от същата,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

- за излъчващите организации не е предвидено никакво изключително право да разрешават или забраняват кабелно препредаване по смисъла на тази разпоредба и
- едновременното, непроменено и несъкратено излъчване на телевизионни или радиопредавания чрез спътник, които са предназначени за приемането им от публиката, не представлява такова кабелно препредаване, когато се извършва от субект, различен от кабелен оператор по смисъла на тази директива, като например хотел.

⁽¹⁾ ОВ C 110, 29.3.2021 г.

Решение на Съда (голям състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Cottbus — Германия) — RO, законно представлявана/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-720/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща политика в областта на убежището — Критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа молба за международна закрила — Регламент (ЕС) № 604/2013 („Дъблин III“) — Молба за международна закрила, подадена от ненавършило пълнолетие дете в държавата членка, в която е родено — Родители на ненавършилото пълнолетие дете, които преди това са получили статут на бежанци в друга държава членка — Член 3, параграф 2 — Член 9 — Член 20, параграф 3 — Директива 2013/32/ЕС — Член 33, параграф 2, буква а) — Допустимост на молбата за международна закрила и компетентност за нейното разглеждане)

(2022/C 408/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Cottbus

Страни в главното производство

Жалбоподател: RO, законно представлявана

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

- 1) Член 20, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство,

трябва да се тълкува в смисъл, че

не е приложим по аналогия към хипотезата, в която ненавършило пълнолетие дете и неговите родители подават молби за международна закрила в държавата членка, в която детето е родено, при положение че тези родители вече се ползват с международна закрила в друга държава членка.

- 2) Член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила

трябва да се тълкува в смисъл, че

не е приложим по аналогия към молбата за международна закрила, подадена в държава членка от ненавършило пълнолетие дете, когато не самото дете, а неговите родители се ползват с международна закрила в друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 88, 15.3.2021 г.

Решение на Съда (голям състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Нидерландия) — I, S/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Дело C-19/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила — Член 8, параграф 2 и член 27, параграф 1 — Непридружен ненавършил пълнолетие, който има роднина, законно намиращ се в друга държава членка — Отхвърляне от тази държава членка на искането за поемане на отговорност за това ненавършило пълнолетие лице — Право на ефективни правни средства за защита на посоченото ненавършило пълнолетие лице или на посочения роднина срещу решението за отхвърляне на искането — Членове 7, 24 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Висш интерес на детето)

(2022/C 408/16)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Страни в главното производство

Жалбоподатели: I, S

Ответник: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Диспозитив

Член 27, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, във връзка с членове 7, 24 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

държавата членка, до която е отправено искане за поемане на отговорност на основание член 8, параграф 2 от този регламент, е длъжна да предостави право на правни средства за защита пред съд или правораздавателен орган срещу нейното решение за отхвърляне на искането — на непридружения ненавършил пълнолетие по смисъла на член 2, буква й) от посочения регламент, който е подал молба за международна закрила, но не и на негов роднина по смисъла на член 2, буква з) от същия регламент.

⁽¹⁾ ОВ C 128, 12.4.2021 г.

Решение на Съда (девети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициални запитвания от Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie — Полша) — E.K., S.K./D.B.P. (C-80/21), B.S., W.S./M. (C-81/21), и B.S., Ł.S./M. (C-82/21),

(Съединени дела C-80/21—C-82/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 — Договори за ипотечен кредит — Последици от установяването на неравноправността на клауза — Погасителна давност — Принцип на ефективност)

(2022/C 408/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieścia w Warszawie

Страни в главните производства

Ищци: E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ł.S. (C-82/21)

Ответници: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

не допускат национална съдебна практика, съгласно която националният съд може да установи неравноправността не на цялата клауза от договор, сключен между потребител и продавач или доставчик, а единствено на елементите от нея, която я правят неравноправна, така че след премахването на такива елементи клаузата да остане частично действителна, когато такова премахване ще доведе до изменение на съдържанието на посочената клауза, като се засегне същността ѝ, като това трябва да се провери от запитващата юрисдикция.

- 2) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

не допускат национална съдебна практика, съгласно която, след като установи нищожността на неравноправна клауза, която се съдържа в договор, сключен между потребител и продавач или доставчик, и не води до нищожност на договора в неговата цялост, националният съд може да замести тази клауза с диспозитивна разпоредба от националното право.

- 3) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

не допускат национална съдебна практика, съгласно която, след като установи нищожността на неравноправна клауза, която се съдържа в договор, сключен между потребител и продавач или доставчик, и води до нищожност на договора в неговата цялост, националният съд може да замести клаузата, която е обявена за нищожна, или с тълкуване на волята на страните, за да избегне обявяването на нищожността на договора, или с диспозитивна разпоредба от националното право, дори потребителят да е информиран за последиците от нищожността на същия договор и да ги е приел.

- 4) Директива 93/13, разглеждана предвид принципа на ефективност,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не допуска национална съдебна практика, съгласно която десетгодишният давностен срок за предявяване на иск от потребителя за връщане на суми, които са недължимо платени на продавач или доставчик в изпълнение на съдържаща се в договор за кредит неравноправна клауза, започва да тече от датата на всяка изпълнена престация от потребителя, дори самият той да не е могъл към тази дата да оцени неравноправността на договорната клауза или не е знаел за нейната неравноправност, и без да се отчита обстоятелството, че периодът за издължаване по договора — в разглеждания случай тридесет години — значително надхвърля десетгодишния законов давностен срок.

(¹) ОВ С 242, 21.6.2021 г.

Решение на Съда (седми състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt R/W-GmbH

(Дело C-98/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, член 9, параграф 1, член 167 и член 168, буква а) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Понятие за данъчнозадължено лице — Холдингово дружество — Разходи, свързани с непарична вноски на съдружник, направена в дъщерни дружества — Невземане на участие в общите разходи — Дейности на дъщерни дружества, които в по-голямата част са освободени от данък)

(2022/C 408/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt R

Ответник: W-GmbH

Диспозитив

Член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с член 167 от същата директива

трябва да се тълкува в смисъл, че

холдингово дружество, извършващо последващи облагаеми сделки за дъщерни дружества, няма право да приспада платения ДДС за доставки, които получава от трети лица и внася в дъщерните дружества срещу предоставянето на участие в общата печалба, когато, първо, получените доставки не са в пряка и непосредствена връзка със собствените сделки на холдинговото дружество, а с до голяма степен освободените дейности на дъщерните дружества, второ, тези доставки не са включени в цената на предоставените на дъщерните дружества облагаеми доставки и трето, посочените доставки не са част от общите разходи, формиращи цената на собствената икономическа дейност на холдинговото дружество.

⁽¹⁾ ОВ C 182, 10.5.2021 г.

Решение на Съда (пети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración General del Estado и др.

(Дело C-263/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 5, параграф 2, буква б) — Изключително право на възпроизвеждане — Изключение — Копия за лично ползване — Такса — Освобождаване ex ante — Удостоверение за освобождаване, издадено от частноправен субект, контролиран само от дружествата за управление на авторски права — Контролни правотоци на този субект)

(2022/C 408/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

Ответници: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE) Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Диспозитив

- 1) Член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество и принципът на равно третиране

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

допускат национална правна уредба, по силата на която на юридическо лице, което е учредено и контролирано от организациите за управление на права на интелектуална собственост, се възлага управлението на освобождаванията от плащане и на възстановяването на обезщетения за копиране за лично ползване, когато тази национална правна уредба предвижда, че удостоверенията за освобождаване и възстановяванията трябва да се предоставят своевременно и съобразно обективни критерии, които не позволяват на това юридическо лице да откаже предоставянето на такова удостоверение или на възстановяване въз основа на съображения, предполагащи упражняването на свобода на преценка, и че решенията на същото лице за отказ подлежат на обжалване пред независима инстанция.

- 2) Член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 и принципът на равно третиране

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

допускат национална правна уредба, която оправомощава юридическо лице, което е учредено и контролирано от организациите за управление на права на интелектуална собственост, и на което е поверено управлението на освобождаванията от плащане и на възстановяването на обезщетения за копиране за лично ползване, да изисква достъп до информацията, необходима за упражняването на контролните правомощия, които са му предоставени за тази цел, без в частност да е възможно да му бъде противопоставена предвидената в националното право тайна на търговското счетоводство, тъй като това юридическо лице е длъжно да запази поверителния характер на получената информация.

(¹) ОВ С 329, 16.8.2021 г.

Решение на Съда (десети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție — Румъния) — Uniqă Asigurări SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Дело C-267/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 56 — Доставки на застрахователни услуги — Място на данъчно привързване — Услуги по уреждане на застрахователни претенции, предоставяни от трети дружества от илето и за сметка на застраховател)

(2022/C 408/20)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: Uniqa Asigurări SA

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Диспозитив

Член 56, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че услугите по уреждане на застрахователни претенции, предоставяни от трети дружества от името и за сметка на застрахователно дружество, не спадат към посочените в тази разпоредба „услуги, извършвани от консултанти, инженери, консултантски бюра, адвокати, счетоводители и други подобни услуги, [нито към] обработка[та] на данни и [към] предоставянето на информация“.

(¹) ОВ С 349, 30.8.2021 г.

Решение на Съда (първи състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Люксембург) — État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/Navitours Sàrl

(Дело C-294/21) (¹)

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 2, параграф 1 — Приложно поле — Облагаеми сделки — Член 9, параграф 2, буква б) — Място на доставка на транспортни услуги — Туристически круизи по река Мозел — Река със статут на кондоминиум)

(2022/C 408/21)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Ищци/Жалбоподатели: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Ответник: Navitours Sàrl

Диспозитив

Член 2, параграф 1 и член 9, параграф 2, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г.,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

трябва да бъдат облагани от една държава членка доставките на услуги по туристическо корабоплаване, извършени от установен в тази държава членка доставчик на територията, която по силата на международен договор, сключен между нея и друга държава членка, представлява обща територия под съвместен суверенитет на тези две държави членки, и за която не е предвидена никаква дерогация в правото на Съюза, доколкото тези доставки вече не са били обложени от тази друга държава членка. Данъчното облагане на тези доставки от една от държавите членки е пречка другата държава членка да облага на свой ред тези доставки, без да се засяга възможността за тези две държави членки да уредят по друг начин данъчното облагане на доставките, извършени в рамките на тази територия, по-конкретно посредством споразумение, при условие че се избягва необлагането на приходи и двойното данъчно облагане.

(¹) ОВ С 191, 10.5.2022 г.

Решение на Съда (осми състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Corte d'appello di Venezia — Италия) — Agecontrol SpA/ZR, Lidl Italia Srl

(Дело C-319/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Регламент (ЕО) № 1234/2007 — Опаковани пресни плодове и зеленчуци — Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 — Проверка за съответствие — Транспортиране до търговски обект, принадлежащ на същото дружество за търговия — Придружаващ документ — Посочване на страната на произход)

(2022/C 408/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte d'appello di Venezia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agecontrol SpA

Ответници: ZR, Lidl Italia Srl

Диспозитив

Член 5, параграф 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци във връзка с член 8 от този регламент и с членове 113 и 113а от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“), изменен с Регламент (ЕО) № 361/2008 на Съвета от 14 април 2008 г., трябва да се тълкува в смисъл, че проверката за съответствие с пазарните стандарти на продукти от сектора на плодовете и зеленчуците не изисква държателят на тези продукти да издава придружаващ документ. Когато обаче държателят издаде такъв документ, той трябва да посочва — на всички етапи от предлагането на пазара на тези продукти — името и страната на произход на продуктите, независимо от обстоятелството, че външните обозначения, изисквани от Регламент за изпълнение № 543/2011, вече фигурират по видим и незаличим начин върху едната страна на опаковката на продуктите, върху бележка, поставена на видно място вътре в превозното средство, с което са транспортирани, както и във фактурите, издадени от доставчика на тези продукти.

⁽¹⁾ ОВ С 310, 2.8.2021 г.

Решение на Съда (девети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — R.T./Hauptzollamt Hamburg

(Дело C-368/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Митнически кодекс на Съюза — Регламент (ЕО) № 952/2013 — Място на възникване на митническото задължение — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 30 — Член 60 — Член 71, параграф 1 — Данъчно събитие и изискуемост на ДДС при внос — Място на възникване на данъчното задължение — Констатация за неизпълнение на задължение, предвидено от митническото законодателство на Съюза — Определяне на мястото на внос на стоките — Транспортно средство, регистрирано в трета държава и въведено в Европейския съюз в противоречие с митническото законодателство)

(2022/C 408/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: R.T.

Ответник: Hauptzollamt Hamburg

Диспозитив

Членове 30 и 60 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива (ЕС) 2018/2057 на Съвета от 20 декември 2018 г.,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

за целите на ДДС мястото на внос на превозно средство, регистрирано в трета държава и въведено в Съюза в нарушение на митническото законодателство, се намира в държавата членка, в която лицето, извършило нарушението на митническите задължения, пребивава и реално използва превозното средство.

⁽¹⁾ ОВ С 382, 20.9.2021 г.

Решение на Съда (девети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Svea Hovrätt — Швеция) — IRnova AB/FLIR Systems AB

(Дело C-399/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 24, точка 4 — Изключителна компетентност — Компетентност относно регистрацията и действителността на патенти — Приложно поле — Подадена патентна заявка и издаден патент в трета държава — Качество „изобретател“ — Притежател на право върху изобретение)

(2022/C 408/24)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea Hovrätt

Страни в главното производство

Ищец: IRnova AB

Ответник: FLIR Systems AB

Диспозитив

Член 4 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела

трябва да се тълкува в смисъл, че:

не се прилага към спор за установяване в рамките на иск, основан на твърдяното качество на изобретател или на съизобретател, на това дали дадено лице е притежател на правото върху изобретения, които са предмет на подадени патентни заявки и издадени патенти в трети държави.

⁽¹⁾ ОВ С 368, 13.9.2021 г.

Решение на Съда (десети състав) от 1 август 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Ministero dell'Interno/TO

(Дело C-422/21) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Кандидати за международна закрила — Директива 2013/33/ЕС — Член 20, параграфи 4 и 5 — Поведение, свързано с прояви на сериозно насилие — Право на държавите членки да определят приложимите санкции — Обхват — Отнемане на възможността за ползване на материалните условия на приемане)

(2022/C 408/25)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministero dell'Interno

Ответник: TO

Диспозитив

- 1) Член 20, параграф 4 от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага към поведение, свързано с прояви на сериозно насилие извън център за настаняване.
- 2) Член 20, параграфи 4 и 5 от Директива 2013/33 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска на кандидат за международна закрила, който е имал поведение, свързано с прояви на сериозно насилие спрямо длъжностни лица, да бъде наложена санкция, която се състои в отнемане на възможността за ползване на материалните условия на приемане по смисъла на член 2, букви е) и ж) от тази директива, свързани с настаняване, храна или облекло, когато това би довело до лишаване на кандидата от възможността да задоволява най-основните си потребности. Налагането на други санкции на основание на посочения член 20, параграф 4 трябва при всички обстоятелства да отговаря на условията, посочени в параграф 5 от този член, по-специално на условията относно зачитането на принципа на пропорционалност и на човешкото достойнство.

⁽¹⁾ ОВ C 368, 13.9.2021 г.

Решение на Съда (десети състав) от 8 септември 2022 г. — Puma SE и др./Европейска комисия

(Дело C-507/21 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дъмпинг — Внос на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам — Изпълнение на решение на Съда по съединени дела C-659/13 и C-34/14 — Повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито — Компетентност *ratione temporis* — Принцип за недопускане на дискриминация)

(2022/C 408/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (представители: J. Cornelis и E. Vermulst, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: L. Armati, G. Luengo и T. Maxian Rusche)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL и Puma Retail AG да понесат, освен направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 431, 25.10.2021 г.

Определение на Съда (десети състав) от 8 септември 2022 г. (преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Opolu — Полша) — VP

(Дело C-188/22) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) № 1206/2001 — Събиране на доказателства — Писмени показания на лице, пребиваващо в държава членка, различна от държавата членка на компетентния съд — Възможност да се използва способът за събиране на доказателства, предвиден в националното право, а не този, предвиден в посочения регламент)

(2022/C 408/27)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Opolu

Страни в главното производство

Жалбоподател: VP

Ответник: KS, представляван от AS

Диспозитив

Членове 1 и 17 от Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 година относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела трябва да се тълкуват в смисъл, че съдът на държава членка, който възнамерява да разпита лице, пребиваващо в друга държава членка, не е длъжен за извършването на това следствено действие винаги да използва предвидените в този регламент способи за събиране на доказателства, а може да прибегне до събиране на писмени показания от това лице в съответствие с правото на държавата членка, където се намира този съд, и то без да получава разрешение от централния орган или от компетентния орган на замолената държава членка по смисъла на член 3 от посочения регламент.

⁽¹⁾ Дата на постъпване в Съда: 11.3.2022 г.

Определение на Съда от 8 юли 2022 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia — Румъния) — C.D.A./I.J., N.L.

(Дело C-205/22) ⁽¹⁾

(Заличаване)

(2022/C 408/28)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Iulia

Страни в главното производство

Жалбоподател: C.D.A.

Ответници: I.J., N.L.

Диспозитив

Заличава дело C-205/22 от регистъра на Съда.

(¹) Дата на подаване: 16.3.2022. г.

Жалба, подадена на 14 януари 2022 г. от Silvia González Sordo и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-642/21, González Sordo и др./Комисия

(Дело C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (представител: B. González González, abogada)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 6 септември 2022 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата като явно неоснователна и постанови жалбоподателите да понесат направените от тях съдебни разноски.

Жалба, подадена на 14 януари 2022 г. от GZ (*) и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-687/21, GZ (*) и др./Комисия

(Дело C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (представител: B. González González, abogada)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 6 септември 2022 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата като явно неоснователна и постанови жалбоподателите да понесат направените от тях съдебни разноски.

(*) Информацията е заличена или заменена в съответствие с правната рамка относно личните данни и/или поверителността.

Жалба, подадена на 18 януари 2022 г. от José Antonio Santos Cañibano и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-649/21, Santos Cañibano и др./Комисия

(Дело C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñoz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Angeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (представител: B. González González, abogada)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 6 септември 2022 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата като явно неоснователна и постанови жалбоподателите да понесат направените от тях съдебни разноски.

Жалба, подадена на 18 януари 2022 г. от Enol Velasco Granda и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-658/21, Velasco Granda и др./Комисия

(Дело C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (представител: B. González González, abogada)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 6 септември 2022 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата като явно неоснователна и постанови жалбоподателите да понесат направените от тях съдебни разноски.

Жалба, подадена на 18 януари 2022 г. от Ramón Baidés Fernández и др. срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 ноември 2021 г. по дело T-659/21, Baidés Fernández и др./Комисия

(Дело C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Ramón Baidés Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (представител: B. González González, abogada)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 6 септември 2022 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата като явно неоснователна и постанови жалбоподателите да понесат направените от тях съдебни разноски.

Жалба, подадена на 4 март 2022 г. от Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 27 януари 2022 г. по дело T-736/21, PTТАZ/Комисия

(Дело C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (представител: B. González González, abogada)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 6 септември 2022 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата като явно неоснователна и постанови жалбоподателите да понесат направените от тях съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Landgericht Berlin (Германия), постъпило на 16 юни 2022 г. — VT и UR/Conny GmbH

(Дело C-400/22)

(2022/C 408/35)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподатели: VT, UR

Ответник: Conny GmbH

Преюдициален въпрос

Съвместимо ли е с член 8, параграф 2, втора алинея от Директива 2011/83/ЕС ⁽¹⁾ тълкуване на национална разпоредба (в случая член 312j, параграф 3, второ изречение и параграф 4 от BGB в редакцията, приложима от 13 юни 2014 г. до 27 май 2022 г.) в смисъл, че приложното ѝ поле, подобно на това на член 8, параграф 2, втора алинея от Директива 2011/83/ЕС, обхваща и случаите, когато в момента на сключване на договора по електронен път задължението за плащане, което потребителят има към търговеца, не е безусловно, а възниква само при определени допълнителни условия, например единствено в случай на последващо уважаване на иска, чието предявяване е възложено с поръчка, или в случай на последващо изпращане на напомняне до трето лице?

⁽¹⁾ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 2011 г., стр. 64).

**Преюдициално запитване, отправено от Върховен касационен съд (България) на 28 юни 2022
година — наказателно производство срещу BG**

(Дело C-427/22)

(2022/C 408/36)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен касационен съд

Подсъдим

BG

Преюдициални въпроси

1. Следва ли определението за кредитна институция, дадено в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012, да се тълкува в смисъл, че предоставянето на кредити се осъществява единствено със средства, които са от публично привлечени влогове или други възстановими средства[,] или кредитната институция може да извършва кредитиране и със средства, получени от други източници?
2. Как следва да се тълкува съдържанието на „документ независимо от формата, с който се предоставя правото за извършване на дейността“ по член 4, параграф 1, точка 42 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 и включва ли то както разрешителния лицензионен, така и разрешителния регистрационен режим за дейността по кредитиране?

⁽¹⁾ ОВ 2013, L 176, стр. 1

**Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 28 юни 2022
година — наказателно производство срещу ВБ**

(Дело C-430/22)

(2022/C 408/37)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Подсъдим

ВБ

Преюдициални въпроси

Чл.8 ал.4 [изречение] 2 от Директива 2016/343 ⁽¹⁾ следва ли да се тълкува като задължаващ национален съд, който постановява осъдителна присъда в отсъствието на подсъдимия и това става извън хипотезите на чл.8 ал.2, да посочи изрично правото на подсъдимия на възобновяване на производството, което той има съобразно чл.9 от Директивата, с цел в един по-късен момент, по-специално при задържането му за изтърпяване на наказанието, това право да му бъде съобщено. Въпросът се задава при условие, че националното право не предвижда уведомяване на задочно осъденото лице за правото му на възобновяване при задържането му за изпълнение на задочното наказание; също така не предвижда участие на съд при издаване на европейска заповед за арест за изпълнение на наказание.

Чл.8 ал.4 [изречение] 2 от Директива 2016/343 и по-специално изразът „информирано и за възможността да обжалва решението и за правото му на нов съдебен процес или на друго средство за правна защита, в съответствие с чл.9“ следва ли да се тълкува като информиране за официално признато право на възобновяване, или следва да се тълкува като информиране за правото да поиска такова възобновяване, като основателността на това искане ще бъде предмет на последващ контрол.

- (¹) Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ 2016, L 65, стр. 1)

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 28 юни 2022 година — наказателно производство срещу ПТ, СД

(Дело C-432/22)

(2022/C 408/38)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Обвиняеми в главното производство

ПТ, СД

Преюдициални въпроси

Когато се касае за наказателно дело относно обвинение за деяния, попадащи в приложното поле на правото на ЕС, ще бъде ли съответен на чл.19 ал.1 изр.2 от ДЕС и на чл.47 ал.1 и ал.2 от Хартата национален закон, който изисква друг съд, а не този, който разглежда делото и пред когото са представени всички доказателства, да разгледа по същество споразумение, сключено между прокурора и един подсъдим, като основание за това изискване е наличието на други подсъдими, които не сключват споразумение.

Съответен ли е на чл.5 от Рамково решение 2004/757 (¹), на чл.4 от Рамково решение 2008/841 (²), на чл.19 ал.1 изр.2 от ДЕС и на чл.52 вр чл.47 от Хартата национален закон, съобразно който споразумение за прекратяване на наказателното производство се одобрява само след съгласието на всички останали подсъдими и защитници.

Необходимо ли е съобразно чл.47 ал.2 от Хартата съд, след като разгледа и одобри споразумение, да се отведе от разглеждане на обвинението против останалите подсъдими, при условие, че се е произнесъл по това споразумение по начин, който не коментира тяхното участие в деянието и не взима становище относно вината им.

- (¹) Рамково Решение 2004/757/ПВР на Съвета от 25 октомври 2004 година за установяване на минималните разпоредби относно съставните елементи на наказуемите деяния и прилаганите наказания в областта на трафика на наркотици (ОВ 2004, L 335, стр. 8; специално българско издание: глава 19, том 7, стр. 66)

- (²) Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 година относно борбата с организираната престъпност (ОВ 2008, L 300, стр. 42)

Преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд (България) на 4 юли 2022 година — „Ем акаунт БГ“ ЕООД / „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД

(Дело C-438/22)

(2022/C 408/39)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски районен съд

Страни в главното производство

Ищец: „Ем акаунт БГ“ ЕООД

Ответник: „Застрахователно акционерно дружество Армеец“ АД

Преюдициални въпроси

1. Следва ли чл. 101, пар. 1 ДФЕС, тълкуван по начина, указан в Решението по съединени дела C-427/16 и C-428/16 ⁽¹⁾ ЧЕЗ електро България, да се разбира в смисъл, че националните съдилища могат да не приложат национална правна норма, според която съдът няма право да присъди срещу загубилата страна разноски за адвокатско възнаграждение в по-нисък от минимален размер, определен с наредба, приета само от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет (България), когато същата не се свежда до постигането на легитимни цели, не само спрямо страните по договора, а и спрямо трети лица, които биха били осъдени да заплатят разноските по делото?
2. Следва ли чл. 101, пар. 1 ДФЕС, тълкуван по начина, указан в Решението по съединени дела C-427/16 и C-428/16 ЧЕЗ електро България, да се разбира в смисъл, че легитимните цели, които оправдават прилагане на национална правна норма, според която съдът няма право да присъди срещу загубилата страна разноски за адвокатско възнаграждение в по-нисък от минимален размер, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет (България), се предполага, че са определени от закона и съдът може да остави националната уредба без приложение, ако не установи, че в конкретния случай тези цели са надхвърлени, или обратно — следва да се изхожда от това, че националната правна уредба е неприложима, освен ако не се установи постигането на такива цели?
3. Съгласно чл. 101, пар. 1 ДФЕС във връзка с чл. 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 ⁽²⁾ г. коя страна по граждански спор, в който се възлага на загубилата страна да заплати разноски, следва да установи наличието на легитимна цел и пропорционалността при провеждането ѝ чрез наредба относно най-ниските възможни размери на адвокатските възнаграждения, приета от съсловна организация на адвокатите, в случай, в който се иска намаляване на адвокатско възнаграждение поради прекомерност — тази, която иска присъждането на разноските, или загубилата страна, която иска намаляването на възнаграждението?
4. Следва ли чл. 101, пар. 1 ДФЕС, тълкуван по начина, указан в Решението по съединени дела C-427/16 и C-428/16 ЧЕЗ електро България, да се разбира в смисъл, че когато делегира приемането на минимални цени чрез наредба на съсловна организация на адвокатите, държавният орган като Народното събрание следва да посочи изрично специфични методи, по които да се определи пропорционалността на ограничението, или следва да възложи на съсловната организация да ги обсъди при приемането на наредбата (например в мотивите на проекта или други подготвителни документи), и съответно когато такива методи не са взети предвид, съдът следва да откаже да приложи наредбата, без да изследва конкретните размери, а наличието на обосновано обсъждане на такива методи да е достатъчно, за да се приеме, че уредбата се свежда до необходимото за изпълнението на поставените легитимни цели?
5. При отрицателен отговор на четвъртия въпрос, следва ли чл. 101, пар. 1 ДФЕС, тълкуван по начина, указан в Решението по съединени дела C-427/16 и C-428/16 ЧЕЗ електро България, да се разбира в смисъл, че легитимните цели, които оправдават прилагане на национална правна норма, според която съдът няма право да присъди срещу загубилата страна разноски за адвокатско възнаграждение в по-нисък от минималния размер, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет (България), и тяхната пропорционалност, следва да се преценяват от съда спрямо ефекта на конкретния предвиден за делото размер и, ако този размер надхвърля необходимото за постигане на целите, да откаже да го приложи, или съдът следва да изследва вида на заложените в наредбата критерии за определяне на размера и проявленията им в принципен план, и ако установи, че в определени случаи те могат да надхвърлят необходимото за постигане на целите, да откаже да приложи съответното правило във всички случаи?
6. Ако за легитимна цел на минималните възнаграждения е прието гарантирането на качествени правни услуги, допуска ли чл. 101, пар. 1 ДФЕС минимумите да се определят само въз основа на вида на делото (предмета на иска), материалния интерес по делото и отчасти броя проведени заседания, без отчитане на други критерии като наличие на фактическа сложност, приложими национални и международни разпоредби и други?

7. Ако отговорът на петия въпрос е, че националният съд следи дали легитимните цели за осигуряване на ефективна правна защита могат да обосноват приложение на правната уредба за минимален размер на възнагражденията за всеки процес поотделно, то по какви критерии съдът следва да преценява пропорционалността на минималния размер на възнаграждението по конкретното дело, ако приеме, че минимум е уреден с цел гарантиране на ефективна правна защита в национален мащаб?
8. Следва ли чл. 101, пар. 1 ДФЕС във връзка с чл. 47, пар. 3 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че при преценката по седмия въпрос следва да бъдат съобразявани правила, одобрени от изпълнителната власт, за възнагражденията, които се заплащат от държавата на служебни адвокати, и — по силата на законово препращане — представляват максимума на възстановяването на спечелили делото страни, защитавани от юрисконсулт?
9. Следва ли чл. 101, пар. 1 ДФЕС във връзка с чл. 47 от Хартата на основните права да се тълкува в смисъл, че при преценката по седмия въпрос националният съд е длъжен да посочи размер на възнаграждение, който е достатъчен за постигане на целта за осигуряване на качествена правна защита и който да съпостави със следващия от правната уредба, и да изложи мотиви, с които да обоснове определения по негова преценка размер?
10. Следва ли чл. 101, пар. 2 ДФЕС във връзка с принципите за ефективност на вътрешните процесуални средства и забрана за злоупотреба с право да се тълкува в смисъл, че ако национален съд приеме, че решение на сдружение на предприятия нарушава забраните за ограничаване на конкуренцията, като определя минимални тарифи на членовете си, без да има основателни причини за допускане на такава намеса, е длъжен да използва приетите с това решение минимални тарифни ставки, тъй като същите отразяват действителните пазарни цени на услугите, за които се отнася решението, понеже всички лица, предоставящи съответната услуга, са длъжни да членуват в сдружението?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2017:890

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ 2003, L 1, стр. 1; специално българско издание: глава 8, том 1, стр. 167)

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 5 юли 2022 година — Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 / Община Разград

(Дело C-441/22)

(2022/C 408/40)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020

Отговорник в касационното производство: Община Разград

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли чл. 72, пар.1, б. „д“ във връзка с пар.4, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2014/24 ⁽¹⁾ национална уредба или практика по тълкуване и прилагане на тази уредба, която приема, че нарушение на правилата за съществено изменение на договора за възлагане на обществена поръчка може да се търси само и единствено при подписано между страните писмено споразумение/ анекс за изменение на договора?
2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, допуска ли чл. 72, пар.1, б. „д“ във връзка с пар.4, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2014/24 национална уредба или практика по тълкуване и прилагане на тази уредба, която приема, че незаконосъобразното изменение на договорите за обществени поръчки може да бъде извършено освен при подписано между страните писмено споразумение и чрез общи действия на същите в нарушение на разпоредбите относно изменението на договорите, изразени чрез комуникация и съставени в хода на същата писмени следи (като тези в главното производство), от които може да се обоснове извод за съгласуване на воля в насока соченото изменение?

3. Допуска ли чл. 72, пар.1, б. „д“ във връзка с пар.4, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2014/24 национална уредба или практика по тълкуване и прилагане на тази уредба, според която в хипотеза като тази в главното производство (при която в документацията по поръчката е определен максимален и краен срок за изпълнение; срокът е и показател в методиката за оценка на офертите; реалното изпълнение на поръчката е в срок над максималния и крайния предвиден в документацията, при липса на непредвидени обстоятелства; възложителят е приел изпълнението без забележки и не е предявил претенция за неустойка за забава), изпълнението на поръчката в нарушение на условията в документацията и в договора в частта относно срока, при липса на непредвидени обстоятелства и без противопоставяне на възложителя, да се тълкува единствено като форма на неточно изпълнение на договора, а не като съществено незаконосъобразно изменение на договора в частта за срока на изпълнение?

(¹) Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ 2014, L 94, стр. 65)

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 5 юли 2022 година — Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Националния орган по Програма ИНТЕРРЕГ V-A Румъния-България 2014-2020 / Община Балчик

(Дело C-443/22)

(2022/C 408/41)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател в касационното производство: Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Националния орган по Програма ИНТЕРРЕГ V-A Румъния-България 2014-2020

Ответник в касационното производство: Община Балчик

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли чл. 72, пар.1, б. „д“ във връзка с пар.4, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2014/24 (¹) национална уредба или практика по тълкуване и прилагане на тази уредба, която приема, че нарушение на правилата за съществено изменение на договора за възлагане на обществена поръчка може да се търси само при подписано между страните писмено споразумение/анекс за изменение на договора?
2. Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, допуска ли чл. 72, пар.1, б. „д“ във връзка с пар.4, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2014/24 национална уредба или практика по тълкуване и прилагане на тази уредба, която приема, че незаконосъобразното изменение на договорите за обществени поръчки може да бъде извършено освен при подписано между страните писмено споразумение и чрез общи действия на същите в нарушение на разпоредбите относно изменението на договорите, изразени чрез комуникация и съставени в хода на същата писмени следи (като тези в главното производство), от които може да се обоснове извод за съгласуване на воля за изменение?
3. Понятието „надлежната подготовка на поръчката“ по смисъла на съображение [109] на Директива 2014/24 в частта за срока за изпълнение на дейностите включва ли и оценката на рисковете от обичайни метеорологични условия, които биха могли да повлияят негативно върху изпълнението на поръчката в срок, както и оценка на нормативни забрани за извършване на дейностите в определен времеви период, включен в периода на изпълнение на поръчката?

4. Понятието „непредвидени обстоятелства“ по смисъла на Директива 2014/24 включва ли единствено обстоятелства, които са възникнали след сключването на договора (в каквато насока е националният пар.2, т.27 от ДР на Закона за обществените поръчки) и не са могли да бъдат предвидени при полагане на дължимата грижа, не са резултат от действие или бездействие на страните, но правят невъзможно изпълнението при договорените условия? Или Директивата не поставя изискване тези обстоятелства да са възникнали след сключването на договора?
5. Обичайните метеорологични условия, които не представляват „непредвидени обстоятелства“ по смисъла на съображение [109] на Директива 2014/24 и нормативната забрана за строеж в определен времеви период, обявена преди поръчката, представляват ли обективно основание за изпълнение на поръчката извън срока по договора? В този смисъл, при изчисляване на оферирания срок, участникът има ли задължение (при полагане на дължимата грижа и добросъвестност) да включва в предложението си обичайните рискове от значение за изпълнение на поръчката в срок?
6. Допуска ли чл.72, пар.1, б. „д“ във връзка с пар.4, б. „а“ и б. „б“ от Директива 2014/24 национална уредба или практика по тълкуване и прилагане на тази уредба, която приема, че незаконосъобразно изменение на договор за възлагане на обществена поръчка може да бъде осъществено в хипотеза като тази в главното производство, при която срокът за изпълнение на поръчката е условие за участие в процедурата по възлагането ѝ в граници (при неспазване на които участникът се отстранява); изпълнението на поръчката е извън този срок поради обичайни метеорологични условия и известна преди възлагането ѝ нормативна забрана за дейности включени в нейния предмет и срок, които не представляват непредвидени обстоятелства; изпълнението е прието без забележки за срока; не е търсена договорна неустойка за забава; като резултатно се изменя съществено условие в документацията спрямо което е формирана конкурентната среда и се нарушава икономическия баланс на договора в полза на изпълнителя?

(¹) Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ 2014, L 94, стр. 65)

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 6 юли 2022 г. — Caixabank SA и др./ADICAE и др.

(Дело C-450/22)

(2022/C 408/42)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, правопреемник на Banco Popular Español SA и Banco Pastor SA, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasiete Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA, правопреемник на Banco Mare Nostrum SA, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja, Banca Puego SA

Ответници: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., J.V.M.B., правопреемник на C.M.R.

Преюдициални въпроси

- 1) Попада ли в обхвата на член 4, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾, който се позовава на обстоятелствата, довели до сключването на договора, и в обхвата на член 7, параграф 3 от същата директива, който се позовава на подобни по смисъл клаузи, абстрактната преценка, за целите на контрола за прозрачност в рамките на колективен иск, на клаузите, използвани от над сто финансови институции в милиони банкови договори, без да се отчита степента на предоставената предоговорна информация за правната и икономическа тежест на клаузата, нито останалите довели до сключването на договора обстоятелства във всеки отделен случай, към момента на самото сключване?
- 2) Съвместима ли е с член 4, параграф 2 и член 7, параграф 3 от Директива 93/13/ЕИО възможността да се извърши абстрактен контрол за прозрачност от гледна точка на средния потребител, когато някои от предложенията за договор са ориентирани към различни конкретни групи потребители или когато множество институции с различни в икономическо и географско отношение области на дейности използват предварително формулираните клаузи много дълъг период от време, през който се е повишила осведомеността на обществеността относно тези клаузи?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 13 юли 2022 година — наказателно производство срещу ВБ

(Дело C-468/22)

(2022/C 408/43)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Подсъдим

ВБ

Преюдициален въпрос

Съответен ли е на чл.9 от Директива 2016/343 ⁽¹⁾ и на принципа за ефективност национален закон — чл.423 ал.3 НПК — който задължава лицето, което прави искане за възобновяване на делото поради неговото отсъствие извън хипотезите на чл.8 ал.2, да се яви лично пред съда, за да бъде разгледано това искане по същество.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ 2016, L 65, стр. 1)

Жалба, подадена на 10 август 2022 г. от Roberto Aquino срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 1 юни 2022 г. по дело T-253/21, Aquino/Парламент

(Дело C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Roberto Aquino (представители: L. Levi, S. Rodrigues, адвокати)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да разгледа настоящото дело, като Съдът приеме, че подадената от жалбоподателя жалба в първоинстанционното производство е основателна,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи, направени в производствата пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

1. Грешка при прилагане на правото, свързана с неправилно тълкуване на критерия за съмнение, предоставящ право на администрацията да вземе участие в изборния процес, с който се избира бюро на Комитета по персонала — Противоречие в мотивите — Нарушаване на правото на свободно сдружаване и събрания (член 12 от Хартата на основните права на Европейския съюз), което се изразява в забрана на всяка необоснована намеса на администрацията в посочения изборен процес.
2. Неправилна квалификация на някои документи, изготвени по искане на ответника за осъществяване на контрол върху изборни процес — Нарушаване от съда на задължението му за мотивиране.
3. Изопачаване на данните от преписката и неправилно тълкуване на правилата, които се прилагат към учредителното заседание на Комитета по персонала — Нарушение на правото на защита.

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 16 август 2022 г. —
GF/Schauinsland-Reisen GmbH

(Дело C-546/22)

(2022/C 408/45)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: GF

Ответник: Schauinsland-Reisen GmbH

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 12, параграф 3 от Директива (ЕС) 2015/2302 ⁽¹⁾ (Директивата за пакетните туристически пътувания) да се тълкува в смисъл, че организаторът може да се позовава на непредотвратими и извънредни обстоятелства, които го възпрепятстват да изпълни договора, дори когато преди предвидената начална дата на пътуването компетентният за това орган в държавата членка на клиента издава предупреждение от най-висока степен за пътуване в държавата на местоназначение?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 12, параграф 3 от Директива 2015/2302 да се тълкува в смисъл, че не са налице непредотвратими и извънредни обстоятелства, ако пътуващият, като е запознат с предупреждението за пътуване и несигурността относно по-нататъшното развитие на пандемичната обстановка, заяви, че все пак иска да осъществи пътуването, и изпълнението на последното не би било невъзможно за организатора?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета (ОВ L 326, 2015 г., стр. 1).

Определение на председателя на втори състав на Съда от 21 юли 2022 г. (преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Bruxelles — Белгия) — AB, AB—CD/Z EF

(Дело C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 263, 5.7.2021 г.

Определение на председателя на Съда от 9 август 2022 г. (преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Wiesbaden — Германия) — TX/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 422, 18.10.2021 г.

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 4 август 2022 г. — Genzyme Europe/Комисия

(Дело T-483/22)

(2022/C 408/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Genzyme Europe BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: P. Bogaert, B. Van Vooren и M. Oyarzabal Arigita, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението авалглюкозидаза алфа да не бъде квалифицирано като „ново активно вещество“, което произтича или най-малкото се разбира имплицитно от текста на Решение на Комисията C(2022) 4531 final от 24 юни 2022 г.,
- да отмени член 5 от посоченото решение на Комисията, съгласно който лекарственият продукт Nexviadyme — avalglucosidase alfa не следва да се класифицира като лекарство сирак и
- да осъди Европейската комисия да плати съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е нарушение на член 10, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година ⁽¹⁾ и на член 14, параграф 11 от Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година ⁽²⁾, както и явна грешка в преценката и непълнота на мотивите (по отношение на първата част от обжалваното решение, в която се отказва статута на „ново активно вещество“).
2. Второто основание е нарушение на принципа на добра администрация, установен в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (по отношение на първата част от обжалваното решение, в която се отказва статута на „ново активно вещество“).
3. Третото основание е нарушение на член 5, параграф 12, буква б) от Регламент (ЕО) № 141/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 година за лекарствата сираци ⁽³⁾, явна грешка в преценката и непълнота на мотивите (по отношение на втората част от обжалваното решение — отнемане на статута „лекарство сирак“).

⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3), със съответните изменения.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83), със съответните изменения.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 141/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1999 година за лекарствата сираци (ОВ L 18, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 233), със съответните изменения.

Жалба, подадена на 19 август 2022 г. — Schrom Farms/Комисия**(Дело T-507/22)**

(2022/C 408/49)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Schrom Farms spol. s r. o. (Велке Албречице, Чешка република) (представители: S. Sobolová и O. Billard, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме жалбата за допустима и основателна,
- да отмени Решение за изпълнение (ЕС) 2022/908 на Комисията от 8 юни 2022 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер C(2022) 3543) (ОВ L 157, 2022 г., стр. 15), доколкото изключва от финансиране от ЕС разходите, свързани с безвъзмездните средства, предоставени на жалбоподателя от чешките органи в размер на 30 606,96 EUR,
- да осъди Комисията да плати направените от жалбоподателя съдебни разходи и
- да постанови всяка друга мярка, която счита за подходяща.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е, че липсват достатъчно мотиви относно изключването от финансиране от ЕС на разходите, свързани с безвъзмездните средства, предоставени на жалбоподателя от чешките органи в размер на 30 606,96 EUR, тоест липсва мотивация в нарушение на член 296 ДФЕС, както и на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второто основание е, че основните права на жалбоподателя са били нарушени пряко и непряко от ответника, тъй като не му е предоставена възможност да изрази своето становище в хода на одита, довел до приемането на обжалваното решение, макар последното да има неблагоприятни последици по отношение на безвъзмездните средства, предоставени на жалбоподателя.
3. Третото основание е, че ответникът не е компетентен да тълкува и прилага националното право на държавите членки.
4. Четвъртото основание е, че ответникът не е доказал съдържанието на чешкото законодателство и е допуснал грешка при неговото тълкуване и прилагане.
5. Петото основание е, че ответникът е допуснал грешка и при тълкуването и прилагането на правото на ЕС, като е приел неправилно, че е било налице нарушение на член 61 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1) и е приложил чешките правила относно конфликтите на интереси в нарушение на основните принципи на правото на Съюза, включително на основните принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация.

Жалба, подадена на 31 август 2022 г. — PAN Europe/Комисия

(Дело T-536/22)

(2022/С 408/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Брюксел, Белгия) (представител: A. Bailleux, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- да отмени решението, надлежно съобщено на жалбоподателя на 18 юли 2022 г., с което се отхвърля искането за вътрешно преразглеждане на Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/2049 на Комисията от 24 ноември 2021 година за подновяване на одобрението на активното вещество циперметрин като кандидат за замяна, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията ⁽¹⁾,
- да осъди Комисията да плати съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно единствено основание в подкрепа на жалбата си, а именно нарушение на принципа на предпазните мерки и на задължението на Съюза да гарантира високо равнище на защита на човешкото здраве и околната среда, установено в член 9, член 11, член 168, параграф 1 и член 191, параграф 1 ДФЕС, както и в членове 35 и 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ L 420, 2021 г., стр. 6.

Жалба, подадена на 2 септември 2022 г. — Sanity Group/EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)

(Дело T-541/22)

(2022/С 408/51)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sanity Group GmbH (Берлин, Германия) (представители: B. Koch и V. Wolf, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: AC Marca Brands, SL (Барселона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративната марка на Европейския съюз „Sanity Group“ — Заявка за регистрация № 18 110 653

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 22 юни 2022 г. по преписка R 2107/2021-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 4 септември 2022 г. — Martin Rodrigo/EUIPO — Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)

(Дело T-542/22)

(2022/C 408/52)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Andres Carlos Martin Rodrigo (Фуенте ел Сас де Харамас, Испания) (представител: J. L. Donoso Romero, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Louis Vuitton Malletier (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „CALIFORNIA Dreaming by Made in California“ — заявка за регистрация № 18 224 612

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 2 юни 2022 г. по преписка R 2242/2021-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени всички разпоредби на обжалваното решение,
- в резултат от това да отхвърли възражението изцяло и да уважи заявката за фигуративна марка на Европейския съюз за всички стоки и услуги,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 5 септември 2022 г. — Laboratorios Ern/EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)

(Дело T-543/22)

(2022/C 408/53)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Laboratorios Ern, SA (Барселона, Испания) (представител: S. Correa Rodríguez, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: BRM Extremities Srl (Милано, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „BIOPLAN“ — заявка за регистрация № 18 095 06

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 6 юни 2022 г. по преписка R 2147/2021-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и BRM Extremities Srl, в случай че последното реши да встъпи в настоящото производство, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 6 септември 2022 г. — Prolactal/EUIPO — Pro lactea (PROLACTAL)

(Дело T-549/22)

(2022/C 408/54)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Prolactal GmbH (Хартберг, Австрия) (представители: H. Roerdink и S. Janssen, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pro lactea, SAU (Кастрогонсало, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на марката „PROLACTAL“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 475 897

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 10 юни 2022 г. по преписка R 752/2021-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта му, в която се отнася до Prolactal,
- да осъди EUIPO да плати съдебните разходи в настоящото производство.

Изложени основания

- Нарушение на член 27, параграф 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията,
- Нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, тъй като решението на EUIPO, че исканията на Prolactal за представяне на доказателство за използване не съответстват на изискванията на член 10, параграф 1 EUTMDR и съответно са недопустими, не е пропорционално на произтичащите от него последици,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 94 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета и на член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- Нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, тъй като възложената от EUIPO тежест на доказване надхвърля това, което може да се очаква от жалбоподателя да представи като доказателство за съвместно съществуване,
- Нарушение на релевантната съдебна практика по отношение на цялостната преценка на вероятността от объркване.

Жалба, подадена на 7 септември 2022 г. — mataharispaclub/EUIPO — Rouha (SpaClubMatahari)

(Дело T-552/22)

(2022/C 408/55)

Език на жалбата: чешки

Страни

Жалбоподател: mataharispaclub s. r. o. (Мнишек под Брди, Чешка република) (представител: M. Diamant, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Alena Rouha (Прага, Чешка република)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „SpaClubMatahari“ — марка на Европейския съюз № 17 642 661

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 30 юни 2022 г. по преписка R 937/2021-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- Нарушение на член 60, параграф 1, букви а) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 9 септември 2022 г. — Франция/Комисия

(Дело T-555/22)

(2022/C 408/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: T. Stehelin, A. Daniel и E. Leclerc)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/400/22 със заглавие „Администратори (AD 7) и експерти (AD 9) в областта на отбранителната промишленост и космическото пространство“, публикувано на 16 юни 2022 г. в Официален вестник на Европейския съюз ⁽¹⁾,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/400/22 със заглавие „Администратори (AD 7) и експерти (AD 9) в областта на отбранителната промишленост и космическото пространство“ (наричано по-нататък „обжалваното конкурсно обявление“) създава неоправдана дискриминация, основана на езика.
2. Второ основание: не е изпълнено изискването за набиране на длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти.
3. Трето основание: с обжалваното конкурсно обявление се заобикалят предвидените в Договорите процедури за определяне на езиковия режим на институциите на Съюза и на правилата за прилагането му.
4. Четвърто основание: Европейският съюз не е изпълнил задължението си да зачита богатството на своето културно и езиково многообразие и да следи за опазването и развитието на европейското културно наследство.
5. Пето основание: не е изпълнено задължението за мотивиране.

⁽¹⁾ ОВ С 233А, 2022 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 13 септември 2022 г. — HF/Парламент**(Дело T-565/22)**

(2022/C 408/57)

Език на производството: *френски***Страни**

Жалбоподателка: HF (представител: А. Тумен, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

— да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,

съответно:

- да отмени решението от 3 ноември 2021 г., с което се отхвърля подаденото от жалбоподателката на 11 декември 2014 г. искане за съдействие,
- ако е необходимо, да отмени решението от 3 юни 2022 г., получено на 7 юни 2022 г., с което се отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателката по административен ред на 3 февруари 2022 г.,
- да осъди ответника да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателката неимуществени вреди, определено по справедливост в размер на 50 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нередовна процедура на комитета, нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и нарушение на член 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“).
2. Второ основание: грешки в преценката, неизпълнение на задължението за съдействие и нарушение на членове 12а и 24 от Правилника.

Определение на Общия съд от 8 септември 2022 г. — Schenk Italia/EUIPO — Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)**(Дело T-474/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 408/58)

Език на производството: *италиански*

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 382, 20.9.2021 г.

**Определение на Общия съд от 8 септември 2022 г. — Automobiles Citroën/EUIPO — Polestar
(Изображение на два обърнати шеврона)**

(Дело T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/С 408/59)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 471, 22.11.2021 г.

**Определение на Общия съд от 8 септември 2022 г. — Automobiles Citroën/EUIPO — Polestar
(Изображение на два обърнати шеврона)**

(Дело T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/С 408/60)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 471, 22.11.2021 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)



Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG